

SARA VAN SWANSELS.

Sara ! . . .

Ik wil u het affront niet aandoen aanmatigend er op te willen wijzen dat Sara geenszins een meisje was. Trouwens aan diegenen die iets of wat van de " Kaai " of van de danszaal " het Keuntje " afweten, hoeft zulks niet eens gezegd te worden. De anderen, die in deze slordige onwetendheid ploeteren, kunnen de jammerlijke leemte in hun folkloristische kennis aanvullen met onverwijld onderhavige lijnen te lezen . . . We geven ze dus een ultieme kans ! . .

Sara ! . .

Ik heb hier, op mijn tafel, een tiental portretten liggen van Sara. Als jongeling, als volwassen man met zware donkere snor, zoals het vóór 1929 de mode was, later zonder snor enz. Nu eens met een muts, dan weer zonder muts, ja, zelfs, met een strooien " Canotier ", cher à Maurice Chevalier. Sara was middelmatig groot, eerder struis, met donkere ogen en donker haar. Hij droeg gewoonlijk een donkerblauwe trui met het traditionele ruiten motief op de borst. Bijzonder kenteken : Sara droeg steeds witte rubber strand-schoenen (" Kajoeten " ofte " bains de mer "). Heus, Sara presenteerde zich eerder voordelig ! . .

- Waaraan was zijn populariteit te danken ?
- Permitteert u nog een ogenblikje ?

Sara was een vondeling. Als kind werd hij, uit het weeshuis verlost en opgenomen door de familie Pieters, die de herberg en de danszaal "het Keuntje" openhield. Toen Sara groot genoeg was, hielp hij zijn pleegvader in de danszaal. Eerst de centen afhalen tussen de danspozen. Later het orgel draaien als het nodig was en paste en eindelijk presteerde hij als **voordanser**. Ja, Sara was "voordanser" bij alle gelegenheden ...

Hij is in feite, de "voorloper" van de latere "danseurs mondains"! U zult misschien vreemd opkijken als ik vertel, dat het in deze verre tijden weleens gebeurde dat twee jonge mannen samen dansten? Wanneer een jongeling voor het eerst zijn intrede deed in een danszaal, durfde hij vanzelfsprekend geen meisje uitnodigen om te dansen, daar hij zelf onkundig was in deze nobele kunst... En Sara werd de schutsengel! Hij leerde het dansen aan de schuchtere nieuwelingen... O, hij danste insgelijks met bakvisjes, alhoewel de meisjes instinktmatig van kindsbeen af kunnen dansen.

Sara was een levenslustige, opgewekte, vrolijke jonge man. Iedereen mocht hem graag en dit moedigde hem aan.

Het was de gewoonte dat het derde Linieregiment eenmaal per week, na een algemene oefening, muziekkorps aan het hoofd, triomfantelijk doorheen de stad naar de kazerne terugkeerde. Op een dinsdag als ik het goed voorheb... Doch wanneer het gebeurde dat het regiment langs de Visserskade terugkeerde, o, dan... Ja, dan dankte gans de "Kaai" de piotjes voor de grote eer! Op haar manier, wel te verstaan! Het korre-breien viel stil, de vissers klauterden van hun sloepen de kaaimuren op; de kroegjes, de vismijn... alles werd leeg-gezogen als door een reusachtige stofzuiger. En arm in arm, vormden het jonge "goedje", meisjes en jonge vissers, doch ook wel ouderen, in dichte rijen bont dooreen, een eregeleide aan het regiment. Vóór het muziekkorps natuurlijk...

En aan het hoofd van de zotte bende, danste even natuurlijk, steeds en altijd, hier zoals overal : SARA !

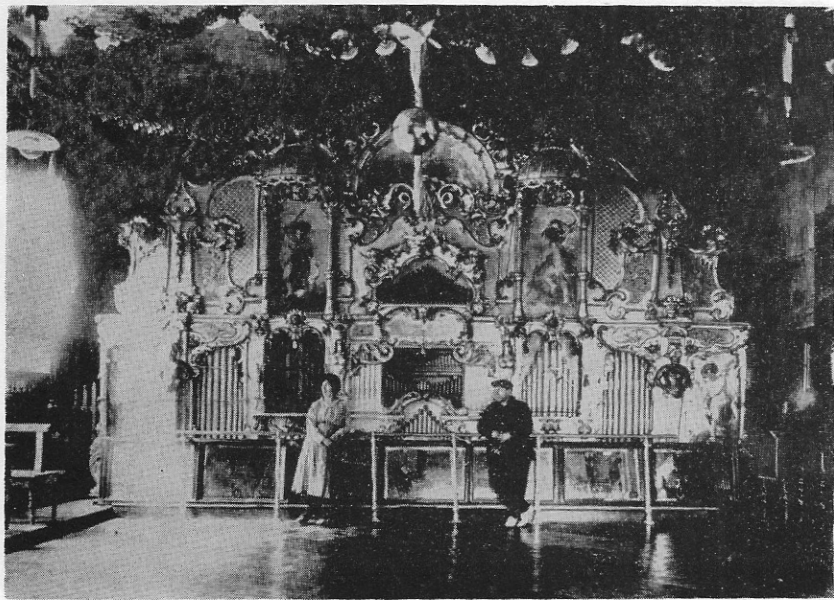
En de witgeschuurde klompen en kloefjes klopten op de maat op de keien en de rijen huppelden en wipten op de kadans en het ritme van de militaire mars. En Sara, op zijn witte "kajoeten", gaf de maat, wakkerde en hitste de bende aan, die gekker en wilder werd ... totdat, op het commando van Sara, de jonge mannen hun klompen afdeden en kousvoeteling op hun "hukken" dansten ...

En dat volks gedoe was schoon in haar ruwe wildheid, omdat het doodarme mensen waren van eigen bodem, die een ogenblik hun zorgen, hun kommer, hun noden vergaten ...

Het was ook Sara, die elk jaar deze eigenaardige vissersstoet op karnavalmaandag inrichtte. Deze stoet van 60, 80 koppels, die traagplechtig in ouderwetse visserskledij en oude Oostendse liedjes zingende hun "sortie" naar "Stad" deden. Eerst naar "Boeliengs" op het Hazegras. Dan naar St. Georges, naar de Sablon in de Langestraat (thans 8-urenhuis), om eindelijk triomfantelijk in het "Keuntje" te belanden, waar het wilde karnavalfeest eerst begon ...

Sara was ook de "navel" van de vismarkt. Het was Sara, die de witgeschuurde planken aanbracht en weghaalde, die gelegd werden op de blauw arduinen tafels en waarop de vis "gevekt" en gesneden werd ...

Het was opnieuw Sara, die ... Helaas, de letterzetter tikt me op de vingers en nochtans valt er een boek te schrijven over Sara die, zoals Uilenspiegel eenmaal de geest van Vlaanderen was, gedurende twee volle generaties de ziel en het hart van de "Kaai" is geweest ...

SARA VAN SWANSELS